

[Alfred Jensen.]

ninger, fritages for at betale Kontingent til Arbejdsløshedskassen og fritages for at betale Afgift til Arbejdsfordelingsfonden, Lønskatten, som man populært siger. Der er maaske nok nogen, der synes, at det er et Gode for de paagældende Arbejdere, og man kan vel ikke komme uden om, at det for den enkelte, i alt Fald en Overgang, betyder en Forbedring af hans Forhold, idet Udgifterne nedsættes, men denne Sag har ogsaa en anden Side, og det er den Side, som vender mod Arbejdsløshedskasserne. Hvad vil det ikke betyde, at man fritager disse Mennesker for at betale Kontingent? Det betyder, at Arbejdsløshedskassernes Forhold bliver forringet, for det drejer sig ikke alene om det Kontingent, den paagældende skal betale, men det drejer sig ogsaa om Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne.

Jeg giver ikke meget for den Motivering, der er givet for Fritagelsen for Kontingentet, at Arbejdsløshedskassernes Udgifter bliver mindre, fordi de paagældende henvises til Arbejde. Den er ikke meget værd. Saa kan ogsaa andre Medlemmer, der er i Arbejde, hævde, at de burde fritages for Kontingent. Man bliver nødt til at tænke paa den Stilling, som Arbejdsløshedskasserne herved bringes i. Det bliver en forringet Stilling, og Arbejdsløshedskassernes Forhold er jo ikke alt for straalende i Øjeblikket. Man burde i Stedet sørge for at give forøgede Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, men det sker ikke. Hvis man endelig vil forbedre de paagældende Arbejders Forhold ved at lade dem slippe for visse Udbetalinger, synes jeg hellere, man skulde fritage dem for at betale Skat. Det batter betydelig mere, og det er ikke til Skade for Arbejdsløshedskasserne.

Hvad Arbejdsfordelingsfonden angaar, altsaa Lønskatten, kan jeg ikke indse, at der er noget at juble over, fordi disse Mennesker bliver fritaget for at betale 72 Øre om Ugen. Jeg mener, at hvis man endelig vil gøre disse Mennesker en Tjeneste, saa kunde man bibeholde Lønskatten og lade dem blive delagtige i Arbejdsfordelingsfondens Midler, saaledes at de fik den Femkrone om Ugen, som de har Krav paa som Følge af den nedsatte Arbejdstid, men det har man ikke gjort. I Stedet for stryger

man de 72 Øre og nedsætter derved i Realiteten de paagældendes Fortjeneste med godt og vel 4 Kr. om Ugen.

Jeg kan forstaa, at det foreliggende Forslag vil komme til en grundig Udvalgsbehandling, og jeg regner med, at Lovforslaget vil gennemgaa væsentlige Ændringer ved denne Udvalgsbehandling. Vi vil derfor stille os afventende med Hensyn til vor endelige Stilling; jeg har dog ikke meget Haab om, at Lovforslaget faar en saadan Karakter, at vi kan medvirke til dets Ophøjelse til Lov.

Oluf Pedersen: Af de fremsatte Beskæftigelsesforslag anser jeg det, vi nu behandler, for at være langt det vigtigste, fordi det sætter direkte ind imod Understøttelser ved at give Arbejde i Stedet. Alle er vel enige om, at den tvungne langvarige Lediggang er en Ulykke, den er dyr for Samfundet, men endnu værre er den for de ulykkelige, som bliver sat udenfor. De mister ikke blot deres Indtægt, men bliver ligesom tilovers i Samfundet, og man kan forstaa, om der vokser en Harme op imod det Samfund, som ikke kan byde dem menneskelige Kaar.

Vi har hævdet, at Arbejdsløsheden er en Følge af kunstig Varefordyrelse. Et sundt Samfund bygges jo paa, at det, den ene Borger har for meget, kan byttes bort imod det, han mangler; men beskatter man denne Ombytning, hemmes den. Over for dette er der kun een Vej frem, det er en Flytning af Byrden fra Arbejde og Forbrug over til Jorden. Det er besynderligt, at dette ikke kan erkendes af alle ellers sundt tænkende og godt begavede Mennesker. Arbejdsløsheden skyldes under normale Forhold ikke, at der er for lidt at bestille; det er ikke Mangel paa Slid og Slæb, der giver den tvungne Lediggang, men slet Fordeling og Varefordyrelse. Derfor saa vi ogsaa, at da De forenede Stater lavede Told for at skaffe Arbejde, flerdobledes Arbejdsløsheden, og da vi gennem Valutacentralen vilde skaffe Arbejde, steg Lediggangen, medens den faldt, da vi lempede i Importbegrænsningen, saa at vi næsten havde afviklet den i Fjor lige før Krigens Udbrud.

Jeg har her og andetsteds redegjort for Forholdene i et bestemt Land, Estland, hvor man gennem lav Skat, Adgang til